

ZAKON O ZAŠTITI OD NASILJA U PORODICI

I OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom uređuje se zaštita od nasilja u porodici ili porodičnoj zajednici (u daljem tekstu: nasilje u porodici), lica koja se u smislu ovog zakona smatraju članom porodice ili porodične zajednice, subjekti zaštite i postupak zaštite žrtava nasilja u porodici, osnivanje Savjeta za borbu protiv nasilja u porodici, te prekršajne sankcije koje se izriču učiniocima nasilja u porodici.

Član 2.

Osnovni cilj ovog zakona je zaštita žrtava nasilja u porodici sprečavanjem i suzbijanjem nasilja u porodici kojim se krše ustavom i zakonima zagarantovana osnovna ljudska prava i slobode.

Član 3.

Zaštita od nasilja u porodici ostvaruje se primjenom ovog zakona i zakona kojima se uređuje upravni, prekršajni i krivični postupak, zaštita djece i maloljetnika u krivičnom postupku i postupak izvršenja krivičnih sankcija.

Član 4.

(1) U svrhu zaštite od nasilja u porodici, Narodna skupština Republike Srpske donosi Strategiju za suzbijanje nasilja u porodici Republike Srpske (u daljem tekstu: Strategija), na prijedlog Vlade Republike Srpske (u daljem tekstu: Vlada).

(2) Godišnje akcione planove donosi Vlada na prijedlog Ministarstva porodice, omladine i sporta (u daljem tekstu: Ministarstvo).

(3) Strategija se donosi za period od najmanje pet godina.

Član 5.

Gramatički izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu za označavanje muškog ili ženskog roda podrazumijevaju oba pola.

II RADNJE NASILJA U PORODICI, ŽRTVE NASILJA U PORODICI I SUBJEKTI ZAŠTITE

Član 6.

(1) Nasilje u porodici, u smislu ovog zakona, predstavlja svaka radnja nasilja člana porodice ili porodične zajednice kojom se ugrožava spokojstvo, psihički, tjelesni, seksualni ili ekonomski integritet drugog člana porodice ili porodične zajednice.

(2) Svaka radnja nasilja, u smislu stava 1. ovog člana, koja ne sadrži obilježja krivičnog djela, predstavlja prekršaj, a naročito sljedeće radnje:

- a) prijetnja nanošenjem tjelesne povrede članu porodice ili njemu bliskom licu,
 - b) prijetnja oduzimanjem djece ili izbacivanjem iz stana člana porodice,
 - v) iscrpljivanje radom, izgladnjivanjem, uskraćivanjem sna ili neophodnog odmora članu porodice,
 - g) vaspitanje djece na način ponižavajućeg postupanja,
 - d) uskraćivanje sredstava za egzistenciju članu porodice,
 - đ) uskraćivanje prava na ekonomsku nezavisnost zabranom rada ili držanjem člana porodice u odnosu zavisnosti ili podređenosti, prijetnjom ili nedavanjem sredstava za život ili drugim oblicima ekonomske dominacije,
 - e) verbalni napad, psovanje, nazivanje pogrdnim imenom ili vrijeđanje člana porodice na drugi način,
 - ž) ograničavanje slobode komuniciranja člana porodice sa članovima porodice ili drugim licima,
 - z) oštećenje, uništenje ili prometovanje zajedničke imovine ili imovine u posjedu, kao i oštećenje ili uništenje imovine u vlasništvu ili u posjedu drugog člana porodice, odnosno pokušaj da se to učini,
 - i) uhođenje člana porodice i
 - j) prouzrokovanje straha, poniženja, osjećaja manje vrijednosti, kao i druge radnje koje ne sadrže obilježja krivičnog djela nasilja u porodici ili porodičnoj zajednici.
- (3) Smatra se da je prekršaj učinjen ako je radnja prekršaja izvršena jednom ili više puta, a određena je trajnim glagolom.

Član 7.

- Članom porodice ili porodične zajednice, u smislu ovog zakona, smatraju se:
- a) supružnici ili bivši supružnici i njihova djeca i djeca svakog od njih,
 - b) vanbračni partneri ili bivši vanbračni partneri, njihova djeca ili djeca svakog od njih,
 - v) srodnici po tazbini zaključno do drugog stepena bez obzira na činjenicu da je bračna zajednica prestala,
 - g) roditelji sadašnjih i bivših bračnih i vanbračnih partnera,
 - d) srodnici iz potpunog usvojenja u pravoj liniji bez ograničenja, a u pobočnoj liniji zaključno sa četvrtim stepenom, kao i srodnici iz nepotpunog usvojenja,
 - đ) lica koja vezuje odnos starateljstva,
 - e) lica koja žive ili su živjela u istom porodičnom domaćinstvu, bez obzira na srodstvo,
 - ž) lica koja imaju zajedničko dijete ili je dijete začeto, iako nikada nisu živjela u istom porodičnom domaćinstvu.

Član 8.

- (1) Žrtva nasilja u porodici ima pravo na psihosocijalnu pomoć i socijalnu i medicinsku zaštitu u skladu sa zakonima iz oblasti zdravstvene i socijalne zaštite.
- (2) Posebnu pomoć i zaštitu u skladu sa ovim zakonom uživa žrtva koja je:
 - a) dijete,
 - b) starije lice,
 - v) lice sa invaliditetom i
 - g) lice pod starateljstvom.
- (3) Dijete je žrtva i ukoliko je bilo prisutno prilikom vršenja nasilja prema drugom članu porodice, iako radnje nasilja nisu preduzete prema njemu.

Član 9.

(1) Zaštitu, pomoć i podršku žrtvama nasilja u porodici dužni su pružiti pripadnici Ministarstva unutrašnjih poslova (u daljem tekstu: policija), tužilaštvo, centri za socijalni rad, odnosno službe socijalne zaštite, zdravstvene i obrazovne ustanove i nadležni sud (u daljem tekstu: subjekti zaštite).

(2) Subjekti zaštite dužni su postupati u skladu sa odredbama ovog zakona i pružiti zaštitu, podršku i pomoć žrtvama nasilja u porodici bez obzira na to da li je protiv učinioca pokrenut krivični ili prekršajni postupak.

Član 10.

(1) Žrtve nasilja u porodici imaju pravo na pristup svim subjektima zaštite i oslobođene su svih troškova postupka.

(2) Pravo na besplatnu pravnu pomoć žrtve imaju u postupcima ostvarivanja svojih prava i zaštite, u skladu sa propisima koji regulišu oblast besplatne pravne pomoći.

III POSTUPAK OSTVARIVANJA ZAŠTITE ŽRTAVA NASILJA U PORODICI

Član 11.

(1) Subjekti zaštite dužni su bez odlaganja obezbijediti hitno rješavanje predmeta nasilja u porodici, vodeći računa da su interes i dobrobit žrtve prioritet u tim postupcima, a naročito ako je žrtva dijete, starije lice, lice sa invaliditetom i lice pod starateljstvom.

(2) U slučajevima nasilja u porodici subjekti zaštite dužni su da međusobno sarađuju i razmjenjuju potrebne podatke i informacije.

Član 12.

(1) Članovi porodice, subjekti zaštite, kao i zaposleni u obrazovnim, socijalnim i zdravstvenim ustanovama, kao i svaki drugi građanin, dužni su odmah nakon saznanja da je počinjeno nasilje u porodici ili da postoje osnovi sumnje da je počinjeno nasilje u porodici prijaviti to policiji.

(2) Nakon prijema prijave da je učinjeno nasilje u porodici, policija je dužna da odmah o tome obavijesti centar za socijalni rad, koji će odmah neposredno pružiti socijalnu zaštitu i psihosocijalnu pomoć žrtvi, preduzeti druge mjere iz svoje nadležnosti, te o tome sačiniti službeni izvještaj.

(3) Zdravstvena ustanova omogućiće žrtvi besplatan ljekarski pregled radi utvrđivanja postojanja povreda fizičkog ili psihičkog integriteta.

(4) O izvršenom nasilju u porodici policija odmah obavještava i nadležnog tužioca i, uz izvještaj, dostavlja prikupljene dokaze i obavještenja o tome.

(5) Tužilac u skladu sa okolnostima konkretnog slučaja:

a) naređuje sprovođenje istrage ili

b) podnosi zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka i/ili

v) podnosi prijedlog za izricanje hitne mjere zaštite.

1. Hitne mjere zaštite

Član 13.

(1) Radi otklanjanja neposredne opasnosti po fizički i psihički integritet, radi sprečavanja ponavljanja nasilja i garantovanja bezbjednosti žrtve, učiniocu nasilja u porodici mogu se izreći hitne mjere zaštite prije pokretanja postupka ili u toku postupka.

(2) Hitne mjere zaštite izriče sud za prekršaje.

(3) Prijedlog sudu za prekršaje za izricanje hitne mjere zaštite podnosi policija, ovlašteni organ, tužilac ili oštećeno lice, a izriču se najkasnije u roku od 24 časa od prijema prijedloga, odnosno izvođenja učinioca nasilja u porodici pred sud.

(4) Hitne mjere zaštite su:

a) udaljenje učinioca nasilja iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora i/ili

b) zabrana približavanja i kontaktiranja učiniocu nasilja sa žrtvom nasilja u porodici.

Član 14.

(1) Hitne mjere zaštite izriču se u trajanju koje ne može biti duže od 30 dana.

(2) Hitne mjere zaštite iz stava 1. ovog člana izriče sudija za prekršaje rješenjem, na koje se može uložiti žalba u roku od tri dana od dana izricanja.

(3) Žalba na odluku suda o izrečenoj hitnoj mjeri zaštite ne odgađa njeno izvršenje.

(4) O žalbi odlučuje vijeće prekršajnog suda koji je donio odluku u roku od 48 časova od prijema žalbe.

(5) Prilikom napuštanja stana, kuće ili drugog prostora za stanovanje, učinilac nasilja u porodici ima pravo da uzme svoje lične stvari neophodne za svakodnevni život i obavezu da preda ključeve od stana, kuće ili drugog prostora za stanovanje.

(6) Sud koji je izrekao mjeru ispituje njeno sprovođenje i opravdanost trajanja u periodu za koji je izrečena.

2. Način zbrinjavanja žrtava nasilja u porodici

Član 15.

(1) Centar za socijalni rad, odnosno služba socijalne zaštite uz asistenciju policije može, uz prethodni pristanak žrtve nasilja u porodici, radi obezbjeđenja fizičke zaštite i ostvarivanja prava i interesa žrtve, donijeti rješenje o privremenom zbrinjavanju žrtve u sigurnu kuću.

(2) Sigurna kuća predstavlja posebnu mjeru podrške kojom se obezbjeđuje siguran smještaj i pomoć žrtvama nasilja u porodici, koju može realizovati pravno lice.

(3) Radi zaštite i obezbjeđenja žrtve, policija će otpratiti žrtvu u kuću, stan ili drugi stambeni prostor da bi ona uzela svoje i lične stvari drugih lica koja su s njom napustila taj prostor, a koje su neophodne za zadovoljenje svakodnevnih potreba.

(4) Mjera iz stava 1. ovog člana može se odrediti u trajanju koje je potrebno radi ostvarenja cilja mjere, s tim da ne može trajati duže od šest mjeseci.

(5) U opravdanim slučajevima trajanje mjere iz stava 1. ovog člana može se produžiti za još šest mjeseci, odnosno do završetka postupka i izvršenja rješenja kojim se učiniocu nasilja izriče zaštitna mjera.

Član 16.

(1) Sigurna kuća iz člana 15. ovog zakona mora ispunjavati utvrđene standarde u pogledu prostora, opreme i kadra.

(2) Ispunjenost standarda iz stava 1. ovog člana utvrđuje komisija koju imenuje ministar porodice, omladine i sporta (u daljem tekstu: ministar).

(3) Na osnovu prijedloga komisije, ministar donosi rješenje o ispunjenosti standarda iz stava 1. ovog člana.

(4) Rješenje iz stava 3. ovog člana podliježe reviziji nakon isteka roka od dvije godine od dana prijema rješenja.

(5) Ministarstvo po službenoj dužnosti vodi računa o isteku roka iz stava 4. ovog člana.

(6) Rješenje iz stava 3. ovog člana je konačno i protiv njega nije dozvoljena žalba ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom.

(7) Ministar donosi Pravilnik o standardima za realizaciju sigurne kuće.

Član 17.

(1) Na osnovu rješenja iz člana 16. stav 3. ovog zakona sigurne kuće se upisuju u Registar sigurnih kuća, koji vodi Ministarstvo.

(2) Ministar donosi Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja Registra sigurnih kuća.

Član 18.

Sredstva za privremeno zbrinjavanje i smještaj žrtava nasilja u porodici u sigurnim kućama obezbjeđuju se iz budžeta Republike Srpske (u daljem tekstu: budžet Republike) u iznosu od 70%, a iz budžeta jedinica lokalne samouprave u iznosu od 30% od utvrđene cijene smještaja žrtve.

Član 19.

(1) Isplata troškova privremenog zbrinjavanja žrtava nasilja u porodici u sigurnu kuću koja se obezbjeđuju iz budžeta Republike vrši se putem Ministarstva, a isplata troškova zbrinjavanja žrtava nasilja u porodici u sigurnu kuću koji se obezbjeđuju iz budžeta jedinica lokalne samouprave vrši se putem centara za socijalni rad, na osnovu rješenja o smještaju.

(2) Za ostvarivanje prava na isplatu troškova zbrinjavanja žrtava nasilja u porodici koja se obezbjeđuju iz budžeta Republike, Ministarstvo raspisuje konkurs.

(3) Konkursom se utvrđuje:

a) rok za podnošenje prijave,

b) period na koji se odnosi konkurs,

v) dokumentacija koja se podnosi uz prijavu na konkurs,

g) finansijski izvještaj za prethodnu godinu,

d) plan rada,

đ) finansijski plan za period na koji se odnosi konkurs i

e) druga pitanja od značaja za sprovođenje konkursa.

(4) Sigurne kuće upisane u registar iz člana 17. stav 1. ovog zakona konkurišu pod jednakim uslovima za ostvarivanje prava na isplatu troškova zbrinjavanja žrtava nasilja u porodici koja se obezbjeđuju iz budžeta Republike.

(5) Ministar donosi Pravilnik o načinu dodjele sredstava sigurnim kućama.

(6) Ministar donosi Rješenje o cijeni zbrinjavanja žrtava nasilja u porodici u sigurnoj kući.

(7) Rješenje iz stava 6. ovog člana objavljuje se u „Službenom glasniku Republike Srpske“.

Član 20.

(1) Pravno lice kojem je, nakon sprovedenog konkursa, odobrena isplata troškova zbrinjavanja žrtava nasilja u porodici u sigurnu kuću iz budžeta Republike, zaključuje ugovor sa Ministarstvom.

(2) Ugovorom se regulišu međusobna prava i obaveze između Ministarstva i pravnog lica iz stava 1. ovog člana.

(3) Ministarstvo vrši nadzor nad namjenskim korišćenjem sredstava.

(4) Pravno lice kojem je odobreno zbrinjavanje žrtava nasilja u porodici u sigurnu kuću podnosi Ministarstvu izvještaj o načinu utroška sredstava iz budžeta Republike.

Član 21.

(1) Centar za socijalni rad obrazuje stručni tim od predstavnika te ustanove, organa i službi jedinice lokalne samouprave, policije, nevladinih organizacija i stručnjaka koji se bave pitanjima porodice i nasilja u porodici, radi utvrđivanja plana pomoći žrtvi i koordinacije aktivnosti u procesu pomoći žrtvi, u skladu sa njenim potrebama i izborom.

(2) Plan pomoći žrtvi posebno sadrži mjere koje je potrebno preduzeti u skladu sa zakonom kojim se uređuje socijalna, zdravstvena i dječija zaštita.

(3) Ako je žrtva dijete, plan pomoći žrtvi sadrži i mjere za zaštitu djeteta u skladu sa zakonom kojim se uređuju porodični odnosi i propisima kojima se uređuje zaštita prava djece.

Član 22.

O žrtvi ili učiniocu nasilja u porodici ne smije se javno objaviti informacija na osnovu koje se može prepoznati žrtva ili član porodice žrtve, osim ako je punoljetna žrtva sa tim izričito saglasna.

IV SANKCIJE

Član 23.

(1) Prekršajne sankcije za zaštitu od nasilja u porodici su:

- a) novčana kazna,
- b) uslovna osuda i
- v) zaštitne mjere.

(2) Novčana kazna i uslovna osuda izriču se u skladu sa odredbama zakona kojima se uređuju prekršaji, a zaštitne mjere u skladu sa ovim zakonom.

(3) Svrha prekršajnih sankcija iz stava 1. ovog člana je da se spriječi nasilje u porodici, osigura nužna zaštita zdravlja i bezbjednost žrtve, te otklone okolnosti koje pogoduju ili podsticajno djeluju na izvršenje nasilja u porodici.

Član 24.

(1) Zaštitna mjera – udaljenje iz stana, kuće ili nekog drugog stambenog prostora, izriče se učiniocu nasilja ako je izvršio nasilje prema članu porodice sa kojim živi u stanu, kući ili nekom drugom stambenom prostoru, ako nadležni sud ocijeni da postoji opasnost da bi bez provođenja ove mjere učinilac nasilja u porodici mogao ponovo počinuti nasilje.

(2) Lice kome je izrečena mjera iz stava 1. ovog člana dužno je, bez odlaganja, napustiti stan, kuću ili neki drugi stambeni prostor u prisustvu policijskog službenika.

(3) Mjera iz stava 1. ovog člana određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od 30 dana, niti duže od šest mjeseci.

Član 25.

(1) Zaštitna mjera – zabrana približavanja žrtvi, izriče se učiniocu nasilja ako postoji opasnost da bi ponovo mogao izvršiti nasilje ili ako bi prisustvo učinioca nasilja u porodici u blizini žrtve, stvaralo žrtvi visok stepen duševne patnje koja onemogućava normalne psihičke aktivnosti žrtve.

(2) U rješenju kojim sud izriče zaštitnu mjeru – zabrana približavanja žrtvi, sud će odrediti mjesta ili područja i udaljenost od najmanje 200 metara na kojoj se učinilac nasilja u porodici ne smije približiti žrtvi.

(3) Mjera iz stava 1. ovog člana određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od 30 dana, niti duže od jedne godine.

Član 26.

(1) Zaštitna mjera – zabrana uznemiravanja ili uhođenja žrtve, izriče se učiniocu nasilja koji je nasilje izvršio uznemiravanjem ili uhođenjem, a postoji opasnost da bi mogao ponoviti uznemiravanje ili uhođenje žrtve.

(2) Mjera iz stava 1. ovog člana određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od 30 dana, niti duže od jedne godine.

(3) Ministar unutrašnjih poslova donosi Pravilnik o načinu sprovođenja zaštitnih mjera koje su u nadležnosti Ministarstva unutrašnjih poslova, a koje su propisane u čl. 24, 25. i 26. ovog zakona.

Član 27.

(1) Zaštitna mjera – obavezan psihosocijalni tretman, izriče se učiniocu nasilja, radi otklanjanja uzroka nasilničkog ponašanja i prevaspitanja, odnosno u cilju smanjivanja i otklanjanja opasnosti ponavljanja učinjenog nasilja.

(2) Mjera iz stava 1. ovog člana može trajati do prestanka razloga zbog kojeg je određena, ali ne može trajati duže od jedne godine.

(3) Ministar zdravlja i socijalne zaštite donosi Pravilnik o načinu sprovođenja zaštitne mjere – obavezan psihosocijalni tretman.

Član 28.

(1) Zaštitna mjera – obavezno liječenje od zavisnosti, izriče se učiniocu nasilja koji je nasilje izvršio pod uticajem zavisnosti od alkohola, opojnih droga i drugih psihotropnih supstanci, a postoji opasnost da zbog te zavisnosti ponovo učini nasilje.

(2) Mjera iz stava 1. ovog člana određuje se u trajanju koje je potrebno za liječenje, zasnovanom na mišljenju specijalizovanih stručnjaka zaduženih za liječenje, ali ne može trajati duže od godinu dana.

(3) Ministar zdravlja i socijalne zaštite donosi Pravilnik o načinu sprovođenja zaštitne mjere – obavezno liječenje od zavisnosti.

Član 29.

(1) Nadležni sud može učiniocu nasilja izreći jednu ili više zaštitnih mjera kad postoje uslovi za njihovo izricanje propisani ovim zakonom.

(2) Nadležni sud može zatražiti od centra za socijalni rad:

a) da mu pruži pomoć u pribavljanju potrebnih dokaza i

b) da dostavi svoje mišljenje o svrsishodnosti tražene zaštitne mjere.

Član 30.

(1) Protiv rješenja o određivanju zaštitne mjere može se izjaviti žalba nadležnom sudu u roku od tri dana od dana dostavljanja rješenja.

(2) O žalbi odlučuje nadležni okružni sud u roku od tri dana od dana prijema žalbe.

(3) Žalba ne odgađa izvršenje rješenja o određivanju zaštitne mjere.

Član 31.

(1) Učinilac nasilja u porodici je dužan da postupi u skladu sa izrečenom zaštitnom mjerom.

(2) Subjekt zaštite koji u djelokrugu svog rada sazna da učinilac nasilja u porodici ne postupa u skladu sa izrečenom zaštitnom mjerom dužan je da o tome obavijesti nadležni sud i centar za socijalni rad.

Član 32.

(1) Rješenje o izrečenoj zaštitnoj mjeri nadležni sud je dužan da dostavi organu ili ustanovi nadležnoj za sprovođenje izvršenja u roku od tri dana od dana donošenja rješenja.

(2) Rješenje o izrečenoj zaštitnoj mjeri iz čl. 24, 25. i 26. ovog zakona dostavlja se na izvršenje policiji.

(3) Rješenje o izrečenoj zaštitnoj mjeri iz čl. 27. i 28. ovog zakona dostavlja se centru za socijalni rad i organu, odnosno ustanovi koja izvršava zaštitnu mjeru u skladu sa zakonom kojim se uređuje liječenje i rehabilitacija lica zavisnih od alkohola, opojnih droga i drugih psihotropnih supstanci.

Član 33.

(1) Prilikom izricanja zaštitnih mjera iz ovog zakona vodiće se računa o svrsi, težini, trajanju izrečene mjere i njenoj efikasnosti.

(2) Organi nadležni za sprovođenje zaštitnih mjera dužni su da prate njihovo izvršenje i o tome izvještavaju sud, predlažu prekid, produženje ili zamjenu drugom mjerom.

(3) Organ nadležan za sprovođenje zaštitne mjere dužan je da dostavi sudu izvještaj o izvršenju zaštitnih mjera najkasnije u roku od šest mjeseci od dana izricanja zaštitne mjere, a po potrebi i ranije.

V EVIDENCIJE I OBUKE

Član 34.

(1) Subjekti zaštite i druga tijela ovlaštena za postupanje po ovom zakonu dužna su voditi evidenciju o preduzetim radnjama po ovom zakonu i podatke o broju pokrenutih i završenih postupaka i drugih preduzetih mjera, te izvještaje o tome dostavljati Ministarstvu.

(2) Ministarstvo prikuplja, obrađuje i evidentira podatke o nasilju u porodici.

(3) Ministar donosi pravilnik o sadržaju evidencije i izvještaja o nasilju u porodici iz stava 1. ovog člana.

Član 35.

O sticanju posebnih znanja i kontinuiranom stručnom osposobljavanju i usavršavanju sudija i tužilaca iz oblasti nasilja u porodici brine se Centar za edukaciju sudija i tužilaca Republike Srpske.

VI SAVJET ZA SUZBIJANJE NASILJA U PORODICI

Član 36.

Radi praćenja i procjene sprovođenja politika i mjera za sprečavanje i suzbijanje nasilja u porodici, te unapređenja koordinisanog i efikasnog djelovanja u oblasti nasilja u porodici, Vlada osniva Savjet za suzbijanje nasilja u porodici i porodičnoj zajednici (u daljem tekstu: Savjet).

Član 37.

(1) Članove Savjeta, na prijedlog Ministarstva, imenuje i razrješava Vlada.

(2) Savjet ima devet članova, koji čine predstavnici nadležnih ministarstava i drugih republičkih organa, javnih ustanova i stručnih službi.

(3) Savjet može u svoj rad uključivati, po potrebi, predstavnike institucija, kao i nevladinih organizacija, te stručna lica iz akademske i istraživačke zajednice iz oblasti koje su od značaja za unapređenje politika u oblasti nasilja u porodici.

Član 38.

(1) Mandat članova Savjeta traje četiri godine.

(2) Savjet bira predsjednika iz reda svojih članova.

(3) Rad članova Savjeta je dobrovoljan i ne plaća se.

(4) Postupak izbora i imenovanja novih članova Savjeta, zbog zamjene ili ostavke dotadašnjih članova, istovjetan je postupku i načinu izbora i imenovanja članova koji se zamjenjuju.

Član 39.

Savjet u okviru svojih nadležnosti obavlja sljedeće poslove:

- a) prati sprovođenje i procjenjuje politike i mjere za sprečavanje i suzbijanje nasilja u porodici, te u tom smislu daje preporuke i mišljenja,
- b) daje preporuke i mišljenja Ministarstvu u postupku predlaganja i donošenja zakonskih propisa u vezi sa nasiljem u porodici,
- v) kreira i učestvuje u realizovanju naučnih, stručnih, istraživačkih i drugih projekata iz oblasti nasilja u porodici,
- g) učestvuje u aktivnostima društvenih partnera u radu na sprečavanju i suzbijanju nasilja u porodici i
- d) razmatra druga pitanja od značaja za sprečavanje i suzbijanje nasilja u porodici.

Član 40.

- (1) Administrativno-tehničke poslove za Savjet obavlja Ministarstvo.
- (2) Rad i funkcionisanje Savjeta reguliše se Poslovníkom o radu Savjeta.
- (3) Poslovník iz stava 2. ovog člana donosi Savjet natpolovičnom većinom glasova od ukupnog broja članova.

VII NADZOR I KAZNENE ODREDBE

Član 41.

- (1) Nadzor nad sprovođenjem ovog zakona vrši Ministarstvo.
- (2) Gender Centar prati primjenu ovog zakona sa aspekta ispunjavanja obaveza iz domaćih i međunarodnih standarda za suzbijanje i sprečavanje nasilja nad ženama i rodno zasnovanog nasilja i standarda za ravnopravnost polova.

Član 42.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 300 KM do 900 KM kazniće se za prekršaj učinilac nasilja u porodici koji izvrši radnju nasilja iz člana 6. ovog zakona.
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000 KM do 3.000 KM kazniće se za prekršaj učinilac nasilja u porodici koji ponovi radnju nasilja iz člana 6. ovog zakona.
- (3) Novčanom kaznom od 1.500 KM do 4.500 KM kazniće se za prekršaj punoljetni član porodice koji izvrši radnju nasilja u porodici iz člana 6. ovog zakona u prisustvu djeteta.

(4) Novčanom kaznom od 2.000 KM do 6.000 KM kazniće se za prekršaj punoljetni član porodice koji ponovi radnju nasilja u porodici iz člana 6. ovog zakona u prisustvu djeteta.

(5) Novčanom kaznom od 2.500 KM do 7.500 KM kazniće se za prekršaj učinilac nasilja u porodici iz člana 6. ovog zakona, ako izvrši radnju nasilja na štetu djeteta.

(6) Novčanom kaznom od 1.000 KM do 3.000 KM kazniće se za prekršaj zaposleni u obrazovnoj, socijalnoj i zdravstvenoj ustanovi koji ne prijavi nasilje u porodici iz člana 6. ovog zakona.

(7) Novčanom kaznom od 300 KM do 900 KM kazniće se i član porodice koji ne prijavi nasilje u porodici iz člana 6. ovog zakona kada je žrtva djeteta.

Član 43.

Novčanom kaznom od 1.000 KM do 3.000 KM kazniće se za prekršaj lice koje ne postupi prema izrečenoj hitnoj mjeri zaštite (član 13) i zaštitnoj mjeri (član 31).

VIII PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 44.

Pravna lica koja realizuju sigurnu kuću dužna su ispuniti standarde iz člana 16. ovog zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu Pravilnika o standardima za realizaciju sigurne kuće.

Član 45.

(1) Ministar će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti:

- a) Pravilnik o standardima za realizaciju sigurne kuće (član 16. stav 7),
- b) Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja Registra sigurnih kuća (član 17. stav 2),
- v) Pravilnik o načinu dodjele sredstava sigurnim kućama (član 19. stav 5) i
- g) Pravilnik o sadržaju evidencije i izvještaja o nasilju u porodici (član 34. stav 3).

(2) Ministar unutrašnjih poslova će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti Pravilnik o načinu sprovođenja zaštitnih mjera koje su u nadležnosti Ministarstva unutrašnjih poslova (član 26. stav 3).

(3) Ministar zdravlja i socijalne zaštite će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti:

- a) Pravilnik o načinu i mjestu sprovođenja zaštitne mjere – obavezan psihosocijalni tretman (član 27. stav 3) i
- b) Pravilnik o načinu i mjestu sprovođenja zaštitne mjere – obavezno liječenje od zavisnosti (član 28. stav 3).

Član 46.

Do donošenja propisa iz člana 46. ovog zakona primjenjivaće se podzakonski propisi doneseni na osnovu Zakona o zaštiti od nasilja u porodici („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 118/05 i 17/08) ako nisu u suprotnosti sa odredbama ovog zakona.

Član 47.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o zaštiti od nasilja u porodici („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 118/05 i 17/08).

Član 48.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srpske“.

Broj: 01- 1481/12

Datum: 18. oktobar 2012. godine

PREDSJEDNIK
NARODNE SKUPŠTINE

Mr Igor Radojičić